

AGRICULTURA

REVISTA AGRÍCOLA CATALANA

Dies de sortida: 5 i 20 de cada mes

Subscripció: Barcelona, any: **Pessetes 9** - Fora: **Pessetes 10** - Estranger: **Pessetes 11**

Número solt: **Pessetes 0'50**

Una experiència d'engreixament de porcs

I

Es tractava d'experimentar una cosa ben senzilla: donant les mateixes classes d'aliments i la quantitat que en volguessin a porcs del mateix pes, ¿quin resultat econòmic s'obtidria?

El dia 17 de novembre de l'any passat arribaren a l'Escola Superior d'Agricultura nou porcells que foren comprats al mercat de Vich. Aquests garrins foren repartits en tres lots, de manera que cada lot pesés quasi igual. A més, els porcells foren marcats i numerats de manera que es pogués seguir la història, no solament de cada lot, sinó també de cada animal.

Els lots es formaren de la següent manera:

LOT I		LOT II		LOT III	
N.º del porcell	Quijos	N.º del porcell	Quijos	N.º del porcell	Quijos
335	16	339	20'50	337	16
338	18'5	340	17	336	19'5
341	20	342	17	349	19'5
Total.....	54'5	Total.....	54'50	Total.....	55

Com es pot suposar, cada lot estava allotjat apart, però solament a les hores dels àpats i a la nit. De dia se'ls deixava en llibertat, disposant d'un gran espai i de una bassa d'aigua.

Durant tot l'engreixament, els porcs consumiren faves, morenc i ordi, donant-los-hi d'aquestes granes, convenientment mòltes, en forma de farina grossera; dos àpats diaris, un al matí i un altre a la tarda. Al migdia, per tots nou porcs es comprava un ral de verdura al mercat del Ninot (fulles de cols, bròquil, enciam, etc.). Tots els aliments foren donats crus. Les farines es posaven en remull d'un àpat per altre.

A cada porc se li donava, a més, dos grams diaris de sal.

També se'ls donà farina d'ossos en les següents quantitats: del 14

de desembre al 17 de març, 50 grams diaris pels nou porcs, i del 17 de març al 26 de maig, 60 grams.

L'aigua que bevien els porcs era de la mateixa bassa on se banyaven.

Com és natural, els porcells al cap de pocs dies d'haver entrat foren vacunats contra el mal roig.

Els aliments concentrats (faves, morenc i ordi) foren donats en les següents proporcions:

	LOT I	LOT II	LOT III
Morenc... 2 quilos	4'5 quilos	5 quilos	
Ordi... 3 »	3 »	4 »	
Faves... 5 »	2'5 »	1 »	
Total ... 10 quilos	10 quilos	10 quilos	

Tal com s'ha dit, cada un dels tres lots menjà tant com volgué de la barreja d'aliments, i això durant tot l'engreixament, però advertint que cada lot consumí només la barreja que li pertocava, és a dir, el lot primer, per exemple no menjà altre barreja que la que s'ha apuntat més amunt, i així, per cada lot.

Els dies 1, 10 i últim de cada mes es pesaven els porcells un per un. Els aliments foren pesats diàriament.

L'exgreixament durà sis mesos, aproximadament. La marxa de l'engreixament quedarà exposat amb les següents xifres, que comprenen les quantitats d'aliments ingerits, l'augment de pes i el pes total.

Dades de les pesades	LOT I			LOT II			LOT III		
	Quilos de Aliments consumits	Augment de pes	Pes viu total	Quilos de Aliments consumits	Augment de pes	Pes viu total	Quilos de Aliments consumits	Augment de pes	Pes viu total
Del 17 al 30 de novembre . . .	30'246	7	61'5	27'395	8'5	63	30'468	8	63
Al 10 de desembre	25'020	6'5	68	25'630	6	69	25'630	4	66
> 20 >	27'670	8'5	76'5	29'480	8	77	27'260	7'5	74'5
> 30 >	33'850	9'5	86	32'480	11	88	33'570	8	82'5
> 10 de gener	37'500	11	97	38'370	10'5	98'5	35'970	7'5	90
> 20 >	44'828	15	112	45'518	18	116'5	41'335	11'5	101'5
> 30 >	56'644	19	131	58'922	19'5	136	47'200	14'5	116
> 10 de febrer	70'064	20	151	72'740	23'5	159'5	53'940	18	134
> 20 >	83'400	21'5	172'5	88'090	21	180'5	62'320	14'5	148'5
> 28 >	75'401	17	189'5	74'507	15'5	196	56'364	15	163'5
> 10 de març	93'640	20'5	210	96'860	25	221	71'200	20'5	184
> 20 >	92'883	17	227	97'591	19	240	74'879	20	204
> 31 >	95'358	16'5	243'5	112'323	18'5	258'5	93'694	26	230
> 10 d'abri'	84'940	18	261'5	90'170	18'5	277	100'290	25'5	255'5
> 20 >	91'220	19'5	281	96'620	21'5	298'5	96'550	25	280'5
> 1 de maig	86'020	7	288	92'127	12	310'5	94	12'5	293
> 10 >	83'720	18'5	306'5	89'970	17	327'5	93'680	26	319
> 20 >	92'580	15'5	322	95'200	19'5	347	92'500	22	341
> 25-26 >	46'250	8	330	57'132	10'5	357'5	55'902	10'5	351'5
Totals	1251'635	275'5	330'0	1321'125	303'0	357'5	1169'853	296'5	351'5
Aliments deixats i fets malbé.							8'500		
							1178'353		

S'ha d'advertir que un dels porcells del primer lot, el número 338, el dia 22 de novembre començà a estar malalt del ventre i que no solament deixà d'augmentar com els seus companys, sinó que perdé de pes.

Així en la pesada del

30 de novembre el porcell malalt perd 0'5 quilos.

10 de desembre el porcell malalt guanya 1 quilo.

20 de desembre el porcell malalt guanya 1'05 quilos.

30 de desembre el porcell malalt guanya 2 quilos.

Per diferència es pot veure en la relació més amunt exposada el què guanyaven els seus companys. Aquest contratemps representa una veritable pèrdua, puix el porcell número 338 no arriba a pesar igual que sel seu company que menys pesava fins el dia 10 de maig.

Tinguent en compte, doncs, aquest fet que, de no haver succeït el lot primer hauria pesat molt més, seguirem exposant les oportunes consideracions.

L'augment de pes del lot primer és constant i ascendent fins el 20 de febrer, i d'aquesta data al final de l'engreixament, l'augment de pes es manté per dessota de 21'5 quilos.

El lot segon, realitza el fort augment entre el 30 de gener i 10 de març.

I el lot tercer del 10 de març fins acabar l'engreixament.

Aquests fets marquen una pauta per l'engreixament, o sigui que amb la barreja d'aliments assenyalada pel lot primer, aquesta barreja produeix el màxim d'efecte, o sigui el major augment de pes durant els dos primers mesos de l'engreixament, els porcells tinguent de dos a quatre mesos d'edat.

La barreja del lot segon haurà d'ésser donada als porcells dels dos als quatre mesos d'engreixament, i finalment, la barreja del lot tercer, per als porcs dels quatre a sis mesos d'engreixament.

Hi haurà amb aquesta observància una veritable economia, puix mentre el lot primer per a fabricar 9 quilos de pes cru el 30 de gener ha hagut de menester solament 56'644 quilos d'aliment, en 20 d'abril per a augmentar 19'5 quilos han calgut 91'220 quilos.

Pel lot segon, amb 45'518 quilos d'aliment augmenta 18 quilos el 20 de gener, i per a fabricar-ne 18'5 en 31 de març ha de consumir 112'323 quilos i 97'170 al cap de deu dies.

El lot tercer, durant els primers dos mesos, (30 de desembre) necessita 33'570 per 8 quilos de pes viu; dels dos als quatre mesos 56'364 per 15 quilos, i en els dos mesos últims arriba a augmentar 26 quilos amb 93 d'aliments.

El quilo de pes viu sempre costa més de fabricar quant més vell és l'animal. Així, veiem que el 20 de gener el lot primer ha de menester 2'929 d'aliment; el lot segon, 2'473 i el lot tercer 3'223. La última desena d'engreixament un quilo de pes viu costa al lot primer 5'848; 4'776 al segon i 4'126 al tercer.

Per a tot l'engreixament el promig de quilos d'aliment que ha calgut al lot primer han sigut 4'605; al lot segon, 4'275, i al lot tercer, 4'138.

En aquesta experiència, potser l'observació més remarcable és que durant els dos primers mesos d'engreixament el lot primer, malgrat haver-hi un porcell malalt, per a fer un quilo de pes viu solament hagué de menester 3'454 quilos d'aliments; que el lot segon, dels dos als quatre mesos fabricà el quilo de pes viu per 3'950 quilos, i que el lot tercer, en els últims dos mesos, amb 4'165 quilos d'aliments, augmentava un quilo de pes viu.

Si els pores s'haguessin engreixat amb el canvi de racció cada dos mesos per a fabricar un quilo de pes viu, els tres lots no haurien hagut de menester més que 3'856 quilos d'aliment.

En canvi; pels promijos de l'engreixament, tal com ha estat practicat, un quilo de pes viu ha sigut fabricat amb 4'339 quilos, és a dir, per cada quilo de pes viu ha calgut 483 grams d'aliment de més.

En aquet engreixament havent-se fabricat 875 quilos de pes viu, si s'hagués estalviat per quilo fabricat 483 grams, és evident que haurien deixat de donar 422'625 quilos d'aliments, que representen una pila de pessetes.

Veus-aquí exposada la primera part de l'experiència. Continuarem.

M. ROSSELL I VILA

Professor de Zootècnia

Els adobs potàssics en el conreu de la patata

I

EL conreu de la patata primerenca és el més important de la comarca de Mataró; de la seva explotació n'esperen els agricultors el màxim benefici econòmic, i no reparen per aquest motiu en les despeses que ocasionen l'adquisició de tubèrculs per llavor i d'adobs, ni escatimen els conreus.

Per la seva fertilització s'utilitzen quantitats importants de fems i molt crescudes d'adobs químics, si bé aquests amb fórmules arbitràries, sense cap base científica, amb un marcat predomini de sulfat amònic fins a l'extrem de córrer el perill de modificar desfavorablement el càlcul de rentabilitat dels adobs que s'usaren i d'augmentar els perjudicis causats pel *Phytophthora infestans*.

En general, pot dir-se que, si bé els agricultors d'aquesta comarca no desconeixen l'ús de les sals de potassa com adob, la major part d'ells ignoren llur funció especial, els seus efectes particulars i la importància que sobre la producció exerceix l'encertada elecció de la sal que deu utilitzar-se i la quantitat amb què es deu usar.

Tinguem en compte que la patata és una de les plantes que més es caracteritza per les seves exigències en potassa, estimant Garola la seva absorció per hectàrea en 273 Qgs., i Gerard en 332.

Demés, aquesta planta disposa d'una capacitat d'assimilació de la